O MĂRTURISIRE PE MARE

Înainte de a ne apleca capetele pentru rugăciune, mi-ar place să citesc ceva din Cuvântul lui Dumnezeu. Întotdeauna îmi place să citesc Cuvântul Lui; deoarece cuvintele mele vor greşi, ele sunt de om, dar Cuvântul Lui nu poate greşi. Şi voi care urmăriţi textul, şi aşa mai departe, să citim de la Matei capitolul 14, în seara aceasta, începând cu versetul 22.

> *Şi imediat Isus a* silit *pe ucenicii lui să intre în corabie, şi să meargă înaintea lui de partea cealaltă, în timp ce el va trimite noroadele.*
>
> *Şi când el a trimis noroadele, el s-a suit pe un munte să se roage deoparte: şi când. . .seara a venit, el era acolo singur.*
>
> *Dar corabia era acum în mijlocul mării, aruncată de valuri: căci vântul era împotrivă.*
>
> *Şi în a patra strajă din noapte Isus a mers la ei, umblând pe mare.*
>
> *Şi când ucenicii l-au văzut umblând pe mare, ei au fost înspăimântaţi, zicând, Acesta este un duh; şi ei au ţipat de frică.*
>
> *Dar imediat Isus a vorbit către ei, zicând, "Fiţi îmbărbătaţi; Eu sunt; nu vă temeţi.*

2 Să ne aplecăm capetele acum pentru rugăciune. În timp ce capetele şi inimile noastre sunt aplecate înaintea lui Dumnezeu, există vreo nevoie în clădire, în seara aceasta, pe care aţi vrea să o faceţi de cunoscut lui Dumnezeu, prin a vă ridica mâinile, şi să fiţi amintiţi în rugăciune? Domnul să privească peste voi, să fie milostiv cu noi.

3 Tatăl nostru Ceresc, noi venim acum în Prezenţa Ta, prin calea şi Numele Domnului Isus. Ştiind, cu asigurarea binecuvântată, că El ne-a promis, că dacă noi vom "cere ceva" în Numele Lui, că Tu ne vei acorda aceasta. Noi suntem foarte recunoscători pentru aceasta. Cuvintele nu pot exprima felul cum simţim referitor la aceasta, cu asigurarea care o avem, că Tu ne asculţi chiar acum.

4 Tu ai văzut mâinile acelea, Doamne. Tu ştii de ce au ei nevoie. Tu eşti cel atotştiutor, atotputernic, Dumnezeu infinit, şi noi ştim că Tu cunoşti inimile oamenilor. Tu ai cunoscut gândurile noastre. Chiar înainte ca noi să fi fost creaţi, Tu ai cunoscut fiecare gând pe care noi l-am avea vreodată, căci Tu eşti infinit.

5 Şi ne rugăm, Doamne, la ceasul acesta, aşa cum dorinţele noastre se întind după Tine, să priveşti în jos din Ceruri, Doamne, şi să iei cererile noastre la Propria Ta inimă, Doamne, şi răspunde-ne după bogăţiile Tale în Slavă. Dă-ne dorinţa inimii noastre, nădăjduind că este voia Ta Divină. Şi noi ştim că este buna Ta plăcere să facem voia Ta.

6 Dă-ne o mare revărsare a Prezenţei Tale, în seara aceasta, din nou Doamne. Vindecă pe bolnavi. Salvează pe cei pierduţi, înviază pe acei care sunt morţi în păcat şi fărădelegi, şi adu-i la o Viaţă nouă, în seara aceasta. Fie ca noi să vedem pe Isus. Noi o cerem în Numele Lui. Amin.

7 Vă puteţi aşeza. Ne pare rău că nu suntem în stare să acomodăm oamenii, pentru capacitatea de locuri. Dar, din prima seară, ei spun că au trebuit să întoarcă înapoi mari mulţimi de oameni, astfel ne pare rău pentru aceea. Şi Fratele Grant doar nu a putut chiar să zidească o altă cameră, nici, să...Eu cred că este de partea stângă în care el va muta această despărţire. Preţiosul, preţiosul frate astăzi m-a întrebat dacă eu l-aş face pe acesta un lucru anual, să mă întorc înapoi la Dallas, la biserica lui. O astfel de invitaţie mare ca aceea, în această oră, când uşile se închid aşa de repede, şi atunci omul vrea ca eu să vin înapoi şi să-l fac un lucru anual, o afacere. Eu apreciez aceasta.

8 Eu am avut un timp de părtăşie cu ei în această dimineaţă, cu Fratele Gordon Lindsay şi mulţi dintre ei. Fratele Pearry Green, care este sponsorul adunării care vine jos la Beaumont, şade în spatele meu aici în seara aceasta. Şi mulţi, prietenii noştri, Fratele Don şi soţia lui. Noi suntem aşa de fericiţi să-i avem aici. Domnul să-i binecuvânteze.

9 Acum, în seara aceasta, doar...Eu am încercat să-mi fac Mesajele mele doar aşa de simple cât pot să fie, aşa încât chiar şi un copil să le poată înţelege.

10 Mâine după-masă este un serviciu evanghelistic, şi eu doresc ca voi toţi să puteţi veni.

11 Acum dacă voi aveţi servicii la propria voastră biserică, păi, voi—voi staţi unde sunteţi—unde sunteţi staţionaţi. Noi nu vrem ca cineva să-şi părăsească propria lor biserică, să...Şi apoi dacă sunteţi bolnavi şi vreţi să veniţi să se facă rugăciune pentru voi, iar biserica voastră are serviciu mâine după-masă, vorbiţi cu păstorul vostru despre aceasta, aşa ca el să nu gândească rău, voi ştiţi. Lăsaţi-l să ştie că noi suntem aici în cooperare, să—să ajutăm întregul Trup al lui Isus Cristos care călătoreşte aici în Dallas şi în jurul acestuia.

12 Astfel, mâine după-masă, eu cred, la două treizeci, eu voi vorbi un Mesaj evanghelistic. Iar apoi noi urmează să ne rugăm

pentru toţi oamenii bolnavi, vom lua toate cartonaşele de rugăciune şi lucrurile care au fost lăsate în timpul săptămânii, şi ne rugăm pentru ei toţi mâine.

13 Acum subiectul meu în seara aceasta este mai mult ca o mică dramă, doar pentru câteva momente. Şi eu voi încerca să iau în seara aceasta cât pot eu, pentru rugăciune pentru bolnavi. Textul meu este, "nu vă temeţi, sunt Eu," Isus vorbeşte. Subiectul meu este: *O Mărturisire Pe Mare*.

14 Trebuie că era cam târziu în după-amiază, soarele trebuie că mergea în jos când aceasta a avut loc, şi acum trebuie că era o zi călduroasă cam cum este aici înăuntru.

15 Aerul condiţionat este stricat, şi ei lucrează la el. Acela-i motivul că eu mi-am schimbat subiectul de acolo afară, despre ceea ce urma eu să vorbesc, aşa ca să mă pot grăbi cu el, ca voi să nu trebuiască să staţi în căldură în felul acesta.

16 Acest mare pescar, după ce a văzut ceea ce a avut în timpul zilei, l-a privit pe Isus în marea Lui slujbă.

17 Mi-ar fi plăcut să trăiesc în ziua aceea, să-L fi urmat. Dar, voi ştiţi, eu sunt bucuros că încă am privilegiul să fac acelaşi lucru, să-L privesc făcând lucruri. Şi este mai măreţ să-L priveşti astăzi decât era atunci. Eu am mai multă credinţă în El acum, şi pot avea mai multă credinţă acum decât aş fi putut avea atunci, deoarece noi am avut două mii de ani să dovedim că Evanghelia este corectă. Şi după două mii de ani, El încă este viu, făcând întocmai aşa cum a făcut El atunci, astfel noi avem o mai mare asigurare şi o temelie mai mare pentru credinţă acum decât au avut ei atunci.

18 Deoarece. El era doar un Om mergând în jur cu o pretenţie căci—căci El era trimis de Dumnezeu şi era Fiul lui Dumnezeu, şi că Dumnezeu adeverea Cuvântul Său promis din ziua aceea, prin El, şi ei aveau cumva motivul să se îndoiască de aceasta. Teologii, ei erau! Şi voi observaţi că acesta era un lucru mişcător, era într-adevăr mişcător, deoarece acei teologi ar fi crezut Aceea dacă Dumnezeu nu le-ar fi orbit ochii. Biblia a spus aşa.

19 Şi aţi ştiut că El a promis că El le v-a orbi ochii din nou astăzi, ca ei să nu vadă Aceasta? Ei vor fi "încăpăţânaţi, îngâmfaţi, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, călcători de cuvânt, acuzatori falşi, neînfrânaţi, dispreţuitori de acei care sunt buni; având o formă de evlavie, dar vor nega Puterea de acolo." Doar exact o promisiune chiar din nou înapoi. Şi voi cu greu puteţi face altceva decât doar să vă pară rău pentru oameni, şi ochii lor sunt orbiţi până în ziua aceasta. Cu Scripturile pe care Dumnezeu le-a promis că se vor împlini chiar în ziua aceasta, în ceasul acesta, şi noi ne uităm chiar la aceasta şi o privim. Şi apoi oamenii se uită, şi îşi

clatină capul şi pleacă, zicând, "Eu nu O văd." Este un lucru mişcător, dar totuşi Scriptura trebuie să se împlinească. Trebuie să fie în felul acela.

20 Astfel aceşti ucenici au fost aleşi de Dumnezeu. Aţi observat, Isus le-a zis, "Înainte de întemeierea lumii," El i-a ales, şi ei erau o sămânţă predestinată de Dumnezeu. De aceea când au venit necazurile, şi se părea că oamenii îl aveau pe Isus în colţ, asupra unei întrebări, acolo nu era nici o întrebare pentru ei. Ei nu puteau să înţeleagă aceasta, dar ei erau hotărâţi să nu cunoască nimic altceva decât pe El. "Numai Tu ai Cuvântul Vieţii." Şi ei erau hotărâţi să stea cu Acesta, deoarece ei erau ordinaţi pentru slujba aceea.

21 Şi tot aşa este astăzi, că bărbaţi şi femei, care sunt predestinaţi la Viaţă Eternă, vor veni la Viaţă Eternă. "Toţi pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine." Acela-i Cuvântul Lui, şi acela nu poate să cadă. Acesta este—acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

22 Şi noi vedem pe aceşti ucenici acum, că aveau o adunare mare în ziua aceea, afară într-un câmp mare la marginea unui munte. Şi Isus le-a spus, "Acum voi să mergeţi înainte dincolo de mare, înaintea Mea." Şi El s-a suit sus pe un munte, singur, pentru rugăciune. Şi aceşti ucenici, după ce au întâlnit prieteni, eu îmi pot imagina cum s-au simţit ei.

23 Deoarece, a întâlni prieteni, şi apoi trebuie să te desparţi de prieteni; chiar pe la timpul când tu devii familiarizat, atunci tu trebuie să le spui la revedere. Şi aceea a fost întotdeauna un fel de durere de inimă pentru mine, prin toată naţiunea, în jurul lumii, era întâlnirea prietenilor şi apoi să-i părăsesc, ştiind că există mulţi pe care nu-i vei mai vedea până când îi întâlneşti la Judecată. Este un fel de afacere tristă.

24 Îmi pot imagina corabia, cu—prova ei împinsă în mal. Şi trebuie că era Simon Petru, cu braţele mari bronzate şi umerii, care a împins barca în jur şi a îndreptat-o afară înspre mare. Şi ei toţi făceau la revedere celor de pe mal. Şi ei strigau, "Să veniţi înapoi iarăşi şi să aduceţi pe Învăţătorul să ne viziteze! Şi veniţi să avem o altă trezire; noi am fost aşa de binecuvântaţi astăzi!" Şi prieteni noi făcând cu mâna. Şi el s-a urcat peste ceilalţi ucenici, şi s-a aşezat jos probabil lângă fratele său, Andrei, şi a luat vâslele.

25 Corăbiile atunci erau împinse fie de vânt sau de vâsle pe care ei le trăgeau. Şi apoi poate ei şedeau doi într-o barcă, doi pe o parte, şi ei ar. . . sau doi într-un scaun, mai degrabă, poate şase sau opt suporturi de vâsle. Ei trăgeau în timp, şi în felul acela ei puteau să ţină barca în chela ei când se desfăşurau furtunile. Apoi, vânturile suflând normal, ei puteau să înalţe o pânză, şi să navigheze.

26 Trebuie că a fost o după-amiază fierbinte, după cum arată Scriptura chiar înainte de acest eveniment, şi astfel trebuie că a fost o după-amiază foarte liniştită, însorită, fierbinte. Soarele apunea. Şi ei, aşa cum au vâslit, şi apoi i-au dat drumul şi au făcut cu mâna la revedere oamenilor, "Sperăm să vă vedem din nou cândva," în timp ce se mişcau în mare. Şi apusul soarelui, şi amurgul serii, apoi după un timp întunericul s-a aşezat.

27 Şi ei trebuie că au luat destul de bună viteză de—de vâslire, şi aceea este o muncă grea când vâslele acelea mari se adâncesc în mare. Şi cei mai mulţi dintre ei erau—erau pescari, şi oameni mari puternici, obişnuiţi cu marea. Şi astfel aşa cum ei aşteptau pe Isus să intre în corabie şi să-i urmeze înainte, destul de curând. Păi, ei au ajuns acolo afară, şi ei trebuie că au plutit doar un pic; cumva să-ţi porneşti barca, şi apoi să-i dai drumul.

28 Poate tânărul Ioan trebuie că a fost primul care să vorbească, deoarece el era cel mai tânăr din grup. Şi acesta trebuie că a fost el care a zis, "Eu devin doar un pic obosit. Să plutim pentru puţin. Aşteptăm un minut, noi nu trebuie să ne grăbim. El încă nu a venit aici, astfel noi am putea tot aşa de bine să aşteptăm o vreme şi cumva să luăm o bună respiraţie de aer."

29 Şi aşa cum stătea el acolo cu capul în jos puţin, el trebuie că a început o adunare de mărturisire. Şi despre aceea vreau eu să vorbesc. Acesta trebuie să fi fost el cel care s-a ridicat primul, şi a zis, "Fraţilor, nu contează ce spun oamenii, şi cât de mult vrea cineva să nu creadă, eu sunt cu certitudine sigur acum, după această zi, că noi nu urmăm un şarlatan. Noi nu urmăm nimic mai puţin decât pe Dumnezeu, pentru că nici un om nu putea face ceea ce a făcut El astăzi dacă nu era Dumnezeu. Voi ştiţi, când El a luat pâinile acelea şi le-a frânt, şi i-a hrănit pe acei cinci mii acolo, acela este cel mai uimitor lucru pentru mine. Acolo putea fi o întrebare până astăzi," acum eu doar repet mărturia lui aşa cum a fost, "dar aceea a stabilit-o."

30 Zicea, "Îmi pot aminti cu ani în urmă. Eu am locuit jos aproape de Iordan. Şi îmi pot aminti, ca un mic băieţel, cum mama mea frumoasă, Evreică obişnuia să mă ia sus, în după-amiază, şi mă aşeza în poala ei şi mă legăna, afară pe verandă, când macii înfloreau de-a lungul malurilor Iordanului. Şi ea privea dincolo spre deşert, de unde a fost adus poporul nostru prin acest deşert. Ea îmi spunea povestiri Biblice. Una dintre marile povestiri pe care mi-o amintesc, era despre femeia Sunamită şi când băieţaşul ei a fost mort, şi—şi profetul a înviat iarăşi pe acest băieţaş din morţi. Aceea era o povestire emoţionantă.

31 "Dar una dintre cele mai emoţionante povestiri, şi mama mi-o spunea, ea spunea, 'Acum, Ioane, tu eşti doar un băieţaş;

dar eu vreau să-ţi aminteşti, aşa cum creşti mai mare, că, marele Iehova a adus poporul nostru afară din Egipt, şi noi am venit prin acea pustie de dincolo de râu acolo. Şi toţi timp de patruzeci de ani, ei au călătorit în pustia aceea, fără locuri de unde să-şi cumpere haine, şi fără loc să mănânce. Şi Dumnezeu a făcut să ploaie pâine din cer, în fiecare seară, şi a hrănit poporul nostru în acea pustie, deoarece ei erau în linia de datorie, urmând pe marele Iehova. Şi acum, într-o zi, Iehova se va face trup aici pe pământ, în forma unui Om, El va fi numit Cel uns, Mesia.'

32 "Şi îmi amintesc," el spunea, "ca un băieţaş, cum că mintea mea de băieţaş obişnuia să socotească, încerca să socotească, 'Cum i-a hrănit Dumnezeu pe toţi aceia, două milioane şi jumătate de oameni, în pustia aceea? Cum a obţinut El toată pâinea?' Şi eu o întrebam pe mama, 'Mamă, a făcut El, are—are Iehova o grămadă mare de cuptoare mari acolo sus în cer, şi El ar coace toată pâinea, şi aleargă jos noaptea şi o pune afară pe—pământ, pentru oameni, şi marile ceruri ale lui Iehova sunt pline de cuptoare?' Ea spunea, 'Nu, fiule, tu eşti prea tânăr să înţelegi. Vezi, Iehova este un Creator. El nu are nevoie de cuptoare. El doar vorbeşte, şi Cuvântul Lui se manifestă când El vorbeşte. El este marele Iehova, şi El doar l-a vorbit. Iar îngerii o distribuie jos pe pământ, pentru oameni.'

33 "Şi astăzi, când L-am văzut stând acolo, aţi observat privirea aceea pe faţa Lui? În mintea Lui nu era îndoială. Eu m-am urcat acolo în spatele stâncii, şi L-am privit aşa cum El a luat pâinea aceea şi a frânt-o, şi a dat-o la. . .lucrătorii Lui, nouă, să o distribuim poporului. Şi apoi când El s-a întins înapoi să frângă din nou, franzela acea era din nou întreagă. Şi El a făcut aceea de sute de ori, până când fiecare s-a săturat, şi acolo au fost coşuri, pline, luate sus. Eu ştiu că acela nu putea fi nimic mai puţin decât Iehova, deoarece el a acţionat cum a acţionat Iehova. Numai Iehova poate să creeze. Şi eu ştiu că Omul acela nu este un înşelător. Există numai un singur Creator, şi acela-i Iehova. Şi acum, din toate lucrurile pe care le-am văzut, acela m-a mulţumit.

34 "Eu vreau ca voi să ştiţi acum că inima mea este complet predată, şi eu cred complet că El nu este doar un profet. El este un profet, dar El este mai mult decât un profet. El nu este nimic mai puţin decât Iehova Dumnezeu locuind printre noi, deoarece El a creat pâine, şi El avea obiceiurile lui Iehova. Nu-i de mirare că El putea zice, 'Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeţi; dar dacă Eu fac lucrările Tatălui Meu, şi voi nu Mă puteţi crede, credeţi lucrările, căci ele mărturisesc despre Mine şi spun Cine sunt Eu.' Se părea că oamenii puteau să vadă aceea, uşor."

35 Şi Ioan a fost satisfăcut că El era Mesia, Acela despre care Isaia a zis, "Un Fiu ni s-a născut, şi Numele Lui va fi numit

Sfetnic, Prinţ al Păcii, Dumnezeu Puternic, Părintele Veşniciei." Şi Ioan a fost satisfăcut din cauza a ceea ce a văzut. Tânărul şi-a dat mărturisirea.

36 Pe la timpul acela, Simon Petru a zis, "Păi, acum, doar un minut. Dacă noi urmează să avem o adunare de mărturisire, mi-ar place să am ceva de spus. Voi ştiţi, eu eram foarte sceptic despre întregul lucru, când Andrei fratele meu, care a participat la trezirea profetului Ioan, care a mărturisit că Mesia vine şi el Îl v-a prezenta. Şi eu am fost puţin sceptic despre ceea ce Andrei îmi spunea, pentru că eu am auzit tot felul de povestiri de Mesia şi toate celelalte.

37 "Dar voi toţi fraţilor vă amintiţi de tatăl meu bătrân. Numele lui era Iona. Şi vă amintiţi de el, despre cum că el era un credincios foarte hotărât. Cum că îmi pot aminti de mama şi tata, şi noi toţi, aşa cum noi pescuiam pentru o existenţă, şi noi nu prindeam peşte; noi aveam nevoie de pâine, şi cum ne puneam jos pe duşumea şi ne rugam lui Dumnezeu, 'Dă-ne o pradă astăzi, Dumnezeule, ca noi să putem fi în stare să vindem peştele nostru, şi să ne plătim datoriile, să avem hrană să mâncăm.' Şi cum ne-am dus afară pe mare, în furtună, şi am îndrăznit să—să întâmpinăm furtunile acelea.

38 "Şi tata, eu pot să-i văd părul cărunt atârnând în jos pe spatele lui, într-o zi aşa cum stătea pe strângătorul bărcii şi vorbea cu mine, zicând, 'Simone, tu eşti fiul meu cel mai vârstnic. Tu ştii, eu întotdeauna am crezut, Simone, că eu îl voi vedea pe Mesia. Poporul nostru L-au aşteptat de când Edenul. Şi noi suntem siguri că El vine, nu contează cât durează. Au trecut patru mii de ani, tu zici. Dar eu cred că Mesia va veni. Şi fiecare Iudeu a crezut că el îl va vedea pe Mesia în generaţia lui. Eu sper să-L văd în generaţia mea. Dar se pare că, eu îmbătrânesc acum, eu trebuie să încetez cu marea, şi luându-mi durerile şi suferinţele, eu probabil că nu-L voi vedea în timpul meu. Dar poate că tu îl vei vedea, fiul meu.

39 "'Şi eu vreau să te instruiesc în Scripturi. Fiule, înainte ca Mesia să se ridice pe scenă, acolo vor fi tot felul de lucruri care se petrec, tot felul de lucruri false, deoarece Satan va face aceea, ca să distrugă influenţa lui Mesia cel adevărat când El vine.'" A fost întotdeauna în felul acela; încă este în felul acela.

40 Şi apoi noi aflăm, el a zis, "Îmi amintesc că şi-a pus braţul în jurul meu, şi a zis, 'Fiule, există numai o singură cale ca tu să fii în stare să-l identifici pe acel Mesia. Acum noi am avut sute de ani fără vreun profet. Maleahi a fost ultimul nostru profet. Aceea a fost în urmă cu patru sute de ani, de când nu am mai avut un profet. Dar aminteşte-ţi, Moise ne-a spus, în Scripturi, căci, când vine Mesia, El va fi un profet, când El se ridică pe scenă. Noi Iudeii suntem învăţaţi să credem profetul. Şi călătoria lui Mesia pe pământ este un Cuvânt vorbit al lui

Dumnezeu, pe care El ni l-a promis. Şi Cuvântul întotdeauna vine la profet, şi un profet adevereşte acel Cuvânt. Să nu uiţi niciodată aceea, fiule! Acolo pot să se ridice lucruri mari, acolo pot fi mari entuziasme şi—şi lucruri mari. Dar aminteşte-ţi, Mesia va fi un profet, deoarece noi ştim că Dumnezeu niciodată nu-şi schimbă calea Lui, şi El a spus că Mesia va fi un profet. Astfel aminteşte-ţi, fiule, profeţi sunt aceia care au Cuvântul Domnului. Şi când vine Mesia, El va fi un profet.'

41 "Eu încă pot să-i simt braţul," a zis Simon, "aşa cum l-a pus în jurul meu. Şi Andrei stătea acolo spălând năvodul, la timpul acela. Îţi aminteşti, Andrei?"

"Da, Simone, eu—eu îmi amintesc."

42 "Şi Andrei încerca să-mi spună că acest Ioan era un profet. Eu aveam alte lucruri de făcut, trebuia să vând peştele şi alte lucruri. Astfel tata a murit de mulţi ani, dar eu am ţinut aceea întotdeauna în minte; tata a zis, 'Acest Mesia va fi un profet identificat Scriptural, şi să nu uiţi aceasta, deoarece acesta este un Cuvânt vorbit de Dumnezeu. Şi acel Cuvânt acela întotdeauna a venit în mod constant la profeţi; care l-a identificat, sau manifestat ce a fost promis pentru epoca aceea.'"

43 Şi acum Simon, "Într-o zi," a zis, el a zis, "voi ştiţi, Andrei mi-a cerut să merg la o adunare. Şi eu am mers acolo jos la adunarea unde era, acest Om, Isus. Şi eu am auzit tot felul de zvonuri. Acolo era un Isus care s-a ridicat, înaintea Lui, care a promis să fie un ceva mare, a condus patru sute afară şi ei toţi au pierit, şi aşa mai departe. Am crezut că acesta era doar un altul de felul acela, cu un fel de mare entuziasm de ceva trezire, sau ceva mare denominaţiune pe care ei o vor face. Dar într-o zi m-am gândit că voi merge cu Andrei de aici, fratele meu."

44 Şi pot să-mi imaginez, că pe la timpul acela, corabia a început să se clatine. Cineva a început să strige, şi el a zis, "Staţi jos! Nu legănaţi barca. Aşteptaţi un minut. Staţi liniştiţi."

45 Şi el a zis, "Voi ştiţi, când am mers acolo jos şi am mers în faţa Lui, de prima dată, El m-a privit chiar drept în ochi şi mi-a spus care era numele meu. El nu m-a văzut niciodată înainte. Nu numai că m-a cunoscut El, dar El l-a cunoscut pe bătrânul meu tată evlavios, care m-a instruit în Scripturi. Şi eu am ştiut că Acela era Mesia. Aceea a stabilit-o pentru mine, chiar acolo. Acela era. Aceea a făcut-o corect, pentru mine."

46 Trebuie că era Filip care a zis, "Pot eu să spun o vorbă aici?" Acum el a zis, "Frate Natanael, aceasta să nu te rănească; deoarece, tu ştii că noi am studiat sulurile de ani şi ani, despre cum va fi Mesia. Dar când L-am văzut făcând aceea, eu am alergat şi mi-am adus prietenul aici, Natanael. Şi când el a venit acolo . . . "

Natanael a zis, "Lasă-mă s-o spun. Lasă-mă s-o spun."

47 Oh, voi ştiţi, există ceva acolo când Isus a făcut ceva pentru voi, voi—voi cu greu puteţi să staţi liniştiţi, voi trebuie să o spuneţi, înşivă. Nu este adevărat? Dacă este ceva real, voi doar trebuie să o spuneţi. Când El m-a umplut cu Duhul Sfânt, eu vreau să spun despre aceasta. Eu vreau ca cineva să ştie despre aceasta. Nu altcineva să o spună; eu vreau să o spun, însumi.

48 Şi doar îmi imaginez, Natanael a devenit tot entuziasmat şi a zis, "Voi ştiţi, mi-ar place să spun aceasta. Am fost puţin sceptic de tine, Filip, când tu mi-ai spus. Eu te-am întrebat, 'Ar putea să iese vreun lucru bun din Nazaret?' Şi tu mi-ai dat cel mai bun răspuns pe care l-a avut vreodată vreun om, 'Vino şi vezi.'" Aceea merge bine astăzi. Asta-i adevărat. Nu staţi acasă şi criticaţi. Veniţi, aflaţi voi înşivă, vedeţi. "A zis, 'Poate ieşi ceva bun din Nazaret?' A zis, 'Vino şi vezi tu însuţi.' Şi tu ştii ce mi-ai spus.

49 "Şi când am mers în Prezenţa Lui, şi El mi-a spus că eu sunt 'un—un Evreu, un Israelit, şi eram un om cinstit,' eu ştiam aceea.

50 "Dar m-am întrebat, 'Cum poate fi aceasta?' El arăta ca un om obişnuit. Eu mă aşteptam ca Mesia să vină jos pe coridoare de aur din Cer, chiar jos la şeful denominaţiunii de aici, la Ierusalim, să meargă afară şi să zică, 'Caiafa, Eu am sosit.' Dar ei au aflat, că El a venit din Nazaret, dintr-o familie săracă; şi de fapt cu un fel de nume înnegrit în spatele Lui, ca "un copil nelegitim." Aici stătea El, îmbrăcat în haine obişnuite, nu ca un preot sau cineva; doar un om obişnuit. Şi m-am gândit, când am mers acolo sus, 'Cum poate fi acela un Mesia? Îmbrăcat cu o haină veche, pe care El a purtat-o de când era El un flăcău tânăr, şi aici îmbrăcat cu aceeaşi haină; şi părul Lui atârnând pe spatele Lui. Şi ca un om obişnuit de pe stradă.'

51 "Şi El m-a privit în faţă, şi a zis, 'Înainte să te cheme Filip, când tu erai sub pom, Eu te-am văzut.' Aceea a stabilit-o pentru mine. Eu am ştiut, prin Cuvânt, că acela era Mesia. Acela era El."

52 Şi barca trebuie că se clătina, iar adunarea de mărturisire se desfăşura. Oh, ce timp minunat aveau ei, pe mare acolo afară, doar având un timp grozav.

53 Andrei a zis, "Mi-ar place să spun ceva care cumva m-a nedumerit pentru puţin timp. Vă amintiţi când noi—noi mergeam jos la Ierihon? El a zis, 'Noi trebuie să mergem sus; Eu trebuie să trec prin Samaria.' Astfel, El a mers sus la Samaria şi acolo la cetatea Sihar, când El ne-a trimis pe toţi să cumpărăm merinde acolo în cetate."

54 "Oh, da, îmi amintesc aceea, bine!" Toţi dintre ei, "Da, da!" Barca doar se clătina, fiecare având o mărturisire minunată după ce trezirea s-a terminat. Astfel ei aveau această adunare de mărturisire.

55 Şi el a zis, "Da, şi vă amintiţi că noi ne-am strecurat sus, şi, spre surprinderea noastră, noi l-am văzut pe Stăpânul nostru vorbind cu o prostituată marcată. 'Aha,' ne-am gândit, 'asta-i rău. Priviţi la El acolo vorbind cu această femeie tânără. Şi ne-a trimis departe, şi aici El este cu această femeie de faimă rea stând aici.' Vă amintiţi, noi stăteam chiar înapoia boscheţilor, şi am ascultat la conversaţia lor."

56 "Şi L-am auzit zicând către ea, 'Femeie, du-te adu-ţi bărbatul şi vino aici.'

57 "Şi noi am zis, 'Păi, noi poate am fost greşiţi, poate că femeia a fost doar căsătorită legitim.'

58 "Şi ea L-a privit înapoi în faţă, şi a zis, 'Domnule, eu nu am nici un bărbat.'

59 "Vă amintiţi cum au slăbit inimile noastre? 'Marele nostru Mesia în care noi aveam încredere, aici a fost prins într-o minciună, un foc încrucişat, deoarece El a zis, "du-te adu-ţi bărbatul," şi ea a mărturisit înapoi că ea nu avea bărbat. Acum aceasta s-a întors împotriva Lui.' Vă amintiţi cum noi toţi am privit surprinşi, şi răsuflarea s-a dus din noi?"

"Da, îmi amintesc aceasta."

60 "Şi apoi vă amintiţi următoarele cuvinte? El a zis, 'Tu ai spus adevărul, căci tu ai avut cinci, şi acela cu care tu trăieşti acum nu este al tău.' Oh, vă amintiţi adunarea de mărturisire în spatele boschetului? Doamne!" Vedeţi, voi nu-L puteţi pune în colţ. El este Dumnezeu. "Oh," Simon a zis, "aceea doar . . ." Andrei a zis, "Aceea a stabilit-o pentru mine."

61 Bartolomeu a zis, "Aşteptaţi, eu aş vrea să dau o mărturisire. Pot eu să o fac, fraţilor?"

62 "Oh, bine, eu presupun că tu poţi, noi avem timp din belşug. El încă nu a venit sus, deci noi vom face doar câteva vâsliri. Mergi înainte, Bartolomeu, tu mărturiseşte."

63 "Păi, unul din marile lucruri pentru mine. Vă amintiţi de sora noastră jos în Ierihon, numită Rebeca?"

"Da."

"Şi soţul ei avea un restaurant acolo jos."

"Aha."

64 "Şi—şi el era un om de afaceri, şi numele lui era Zacheu."

"Da, da, îmi amintesc de el bine."

65 "Vă amintiţi, ea era—ea era una din surorile noastre. Ea a crezut în Domnul, şi i-a fost aşa de teamă că Zacheu va lăsa ca

toată aceasta să treacă fără să-l accepte pe Isus. Şi, oh, Zacheu era un bun prieten al preotului de acolo. Şi astfel ea s-a rugat ca ceva să se întâmple ca ochii lui să se deschidă, şi el să recunoască că acesta era Învăţătorul, acesta era Cuvântul lui Dumnezeu adeverit, întrupat între noi. Şi noi am încercat să-i spunem ei...să-i spunem lui cum acel Isus din Nazaret cunoştea secretele inimii, arătând că El era Cuvântul, deoarece Cuvântul discerne gândurile din inimă.

66 "'Nonsens,' a zis el, 'Eu îl cred pe preot. Ceea ce spune preotul este suficient de bine pentru mine.' Deoarece el aparţinea la toate—ordinele cetăţii, la Kiwanis şi toate celelalte, voi ştiţi, astfel era cam greu pentru el să renunţe la aceasta. Astfel Rebeca ne-a cerut tuturor să ne rugăm, să ne rugăm. Şi de fiecare dată când noi ajungeam la subiectul că El era un profet, el zicea, 'Nonsens! Preotul zice, "El este Beelzebub. El este un drac. El face aceea prin puterea Diavolului. Şi El este doar un telepatist mintal. Asta-i toată treaba. Nu-i nimic de aceasta." Astfel nu există un astfel de lucru în această zi; noi nu am avut profeţi de sute de ani. Şi cum ar putea Omul acela, nici măcar cu un carnet de părtăşie, cum ar putea El să fie un profet? Oh, nicidecum nu era El un astfel de lucru!'

67 "Dar, voi ştiţi, Rebeca a continuat să se ţină, soţia lui, şi se ruga. Şi într-o dimineaţă când Isus venea în cetate, ei bine, atunci noi am aflat că, Rebeca ne-a spus că Zacheu a plecat afară să—pe stradă, să-L vadă. Deci el nu credea că El era un profet, astfel el a zis, 'Eu voi lua o bună privire la El,' cum ne-a mărturisit el zilele trecute la restaurant când noi mâncam. Astfel el s-a suit într-un pom de dud, şi a zis, 'Tu ştii ce, eu doar mă voi ascunde aici sus aşa ca El să nu mă poată vedea. Eu sunt un omuleţ, oricum, foarte scund. Şi eu nu pot să-L văd acolo jos, într-o mulţime, deci eu doar mă voi căţăra sus aici în pom.' Şi el a ajuns acolo unde două—două ramuri se întâlneau, şi acolo el s-a aşezat, prin aceste ramuri."

68 Acela-i chiar un loc bun să şezi jos şi să studiezi în jur. Acolo este unde se întâlnesc două căi, a ta şi a lui Dumnezeu; ideile voastre. Acela-i un lucru bun, la care să te gândeşti.

69 "Astfel el a zis, 'Tu ştii ce, El trebuie că era un profet. El putea să fie. Ar fi fost posibil ca eu să fiu greşit. Deci eu îţi voi spune ceva, eu voi lua o privire bună la El, iar El nu mă v-a cunoaşte. Astfel eu voi lua toate frunzele şi le voi trage în felul *acesta*, în jurul meu, şi mă voi deghiza astfel că El nici măcar nu mă va vedea deloc. Şi eu Îl voi urmări când El trece pe aici. Şi dacă El nu arată ca felul corect de persoană, eu Îi voi spune verde în faţă, stând aici sus în pomul acesta.' Astfel el a privit, şi avea o frunză aşa ca el să o poată ridica şi să-L vadă când El vine după colţ.

70 "Şi când El a venit de după colţ, mergând în jos pe stradă, voi ştiţi, privind dintr-o parte într-alta, şi ucenicii ziceau, 'Staţi la o parte. Îmi pare rău.' Şi oamenii cu copii bolnavi şi lucruri. 'Îmi pare rău, Învăţătorul este foarte obosit; serviciul acela mare de seara trecută. Şi, binevoitori, aţi vrea vă rog să staţi la o parte şi să-L lăsaţi să treacă. Ei bine, El îşi face calea Lui în jos spre cetate, şi aţi vrea vă rog doar să staţi deoparte?' Şi Zacheu şezând acolo sus în pom, s-a uitat jos la El.

71 "Şi Isus a venit chiar drept pe sub pom, s-a oprit, s-a uitat în sus şi a zis, 'Zacheu, vino jos de acolo. Eu voi merge acasă cu tine astăzi, pentru prânz.' Aceea a stabilit-o pentru mine. El ştia că el era acolo sus, şi i-a cunoscut numele, ce era el. Aceea a stabilit-o. Acela-i Mesia, pentru mine. Da, domnule. Deoarece, noi ştim că Mesia trebuia să facă aceea. Desigur. Astfel El a trebuit să meargă acasă cu el, a zis, în ziua aceea pentru prânz. Ce timp măreţ a fost acela! Noi ne amintim aceasta."

72 Ştiţi, trebuie că pe la timpul acela, adunarea de mărturisire se petrecea. Ştiţi, aceşti ucenici acolo afară pe mare, mărturisind, trebuie că era jos în întunecimea nopţii pe undeva, sus în ţinuturile nordice acolo, căci Satan trebuie că s-a mutat după deal şi a privit jos. El a privit în adunarea aceea de mărturisire, şi el a aflat că ei au plecat fără El. Acolo era şansa lui.

73 Vedeţi, cred eu că scena aceea tocmai s-a întors din nou, s-a repetat. Ei au avut, în entuziasmul trezirii, ei au plecat fără El. Şi eu cred că aceea este mult ce ni s-a întâmplat nouă astăzi, că, în acest ceas de confuzie, şi după această mare trezire la care noi am fost martori. Aceasta a cutreierat în jurul lumii. Fiecare naţiune a avut aprinse focuri de trezire, şi ardeau; mari servicii de vindecare; oamenii primind Duhul Sfânt, de zeci de mii de mii. Şi în entuziasmul acesteia, ca acei ucenici mărturisind ce a făcut El, "şi, oh, noi L-am văzut făcând *aceasta*, şi noi L-am văzut făcând *aceea*," eu cred că noi am plecat ca şi ei, fără El.

74 Noi am plecat departe pe mari oportunităţi pe care—care trezirea le-a prezentat. Noi am plecat pe oportunităţi de a face mulţi bani, bisericile, zidind clădiri mai mari, localuri mari de milioane de dolari, şcoli mari, sisteme de învăţământ, şi să facă creşterea noastră denominaţională. Şi apoi având programele noastre comuniste, anticomunism, aceea este tot despre ce putem noi vorbi astăzi. Şi primul lucru care-l ştiţi, Satan ne-a văzut în programele noastre anticomuniste, în marile noastre programe denominaţionale, şi în ale noastre "mai mult cu un milion," şi aşa mai departe, aşa cum au ei.

75 Şi noi ne-am dus fără adunările noastre de rugăciune de timpuri vechi şi botezul Duhului Sfânt să vină înapoi, până

când focul s-a potolit. Voi puteţi să plângeţi, şi să încercaţi să aduceţi oamenii la altar, şi ei păşesc sus de parcă ei erau aproape morţi, înspăimântaţi să vină. Şi apoi să ceri la predicatori să vină să se roage cu ei, "Oh, pentru ce mi-a cerut el?" Şi ei ajung acolo jos, şi voi cu greu îi puteţi aduce. Şi ei vor sta acolo doar pentru câteva minute, privesc spre voi, şi merg înapoi şi şed jos în locurile lor. Pentru mine, focul s-a stins! Ceva s-a întâmplat. [Fratele Branham bate din palme de trei ori—Ed.] Ascultaţi! Ceea ce avem noi nevoie este o trezire, ca păcătoşii, privind spre Cristos, să se pocăiască, să alerge la altar cu mâinile ridicate, strigând după milă, şi toată biserica este o flacără de foc, cu gloria lui Dumnezeu.

76 Entuziasmul nostru pentru oportunitate să facem denominaţiunile noastre să crească, noi am construit şcoli mai mari să educăm predicatorii noştri, şi să-i trimitem mai departe de Dumnezeu decât cum erau la început. Dumnezeu nu este cunoscut prin educaţie. El nu este cunoscut prin teologie. Dumnezeu este cunoscut prin credinţă. Voi nu puteţi explica pe Dumnezeu. El este dincolo de explicare.

77 Priviţi ce este făcut, noi poporul Penticostal care am fost penticostali. Femeile noastre şi-au tăiat părul; poartă machiaj. Bărbaţii noştri permit aceasta. Lucrătorii noştri permit aceasta. Ei se tem să spună ceva despre aceasta. Biserica îi va da afară dacă ei o fac. Oh, dacă noi nu avem nevoie de o curăţire a casei, de la amvon drept până la subsol. Este o ruşine. Este o dizgraţie.

78 Ceva om a venit la mine, nu de mult, şi a zis, "Frate Branham, oamenii te iubesc." Dar a zis, "Tu întotdeauna îi cerţi, cerţi pe femeile acelea, despre faptul că au părul scurt şi lucruri ca acelea."

Am zis, "Biblia a spus că aceasta era o dizgraţie ca ea să-l aibe."

79 Ea îşi necinsteşte bărbatul când ea face aceasta. Şi acesta este absolut un semn că voi v-aţi îndepărtat de la Dumnezeu. Amintiţi-vă, în cazul lui Samson, părul lung era un semn Nazarinean că el s-a îndepărtat de lume, către Cuvântul lui Dumnezeu. Şi când vă tăiaţi părul, femeilor, voi negaţi că sunteţi semnul Nazarinean. Voi v-aţi dus la Hollywood în loc să mergeţi înapoi la Biblie. Biblia a zis, "Ele să fie ne rase." Vedeţi, este o ruşine, şi predicatorii nu spun nimic despre aceasta.

80 Acest om mi-a zis, "De ce nu laşi pe femeile acelea în pace?" A zis, "Ei te socotesc ca pe un profet."

Eu am zis, "Eu nu am spus că sunt un profet."

81 A zis, "Ei te socotesc ca acela. Învaţă-i cum să primească daruri spirituale şi să facă ceva. Tu ar trebui să-i înveţi lucruri mari, lucruri mari."

82 Eu am zis, "Cum îi pot eu învăţa algebra când ei nici măcar nu vor învăţa ABC-ul lor, cum să trăiască decent referitor la aceasta? Cum o vei face tu? Da, mergeţi jos la primul lucru."

83 An după an, traversând naţiunea, şi devine mai rău tot timpul. Există ceva greşit pe undeva, aceasta nu este cu Cuvântul. Nu-i de mirare că noi nu putem avea focuri de trezire aprinse. Noi avem nevoie de un timp de curăţire a casei. Dumnezeu niciodată nu va face aceea până când venim noi iarăşi înapoi. Noi avem nevoie de un timp de curăţire a casei.

84 Iar voi bărbaţilor, voi lăsaţi femeile voastre să facă un lucru ca acela, să poarte pantaloni scurţi! Aceia nu sunt Metodişti, Baptişti. Aceia sunt Penticostali, asta-i adevărat, "formă de evlavie, Epoca Bisericii Laodicea, căldicică," Penticostali cu numele, aceasta-i tot. Penticostal nu este un nume, aceasta este o experienţă a botezului Duhului Sfânt, care curăţeşte pe oameni. Nu-i de mirare că noi nu putem să avem mari servicii de vindecare şi lucruri, există ceva care a mers greşit pe undeva. Acesta este Satan, care ne-a văzut afară încercând să . . .

85 "Păi, dacă noi zicem ceva referitor la aceasta, ei îşi vor schimba apartenenţa."

86 Amintiţi-vă, voi nu răsfăţaţi Creştinii. Creştinii sunt aspri. Ei sunt bărbaţi şi femei ai lui Dumnezeu, care stau pentru Dumnezeu, indiferent de ce are oricare altul de spus. Voi nu trebuie să-i rugaţi şi să-i convingeţi, şi să-i parfumaţi şi să-i dădăciţi în jur. Aceea este răsadniţă, plante hibride, nu sunt bune deloc, ele nu vor produce niciodată nimic.

87 Îmi aminteşte, ca o . . . Curând va fi timpul de cuibărit. Am observat păsărelele astăzi, acolo, mici vrăbiuţe cărând paiele în cuiburile lor. Nu va dura mult până când ele vor sta pe cuib, să-şi facă ouăle lor mici să clocească. Voi ştiţi, o păsărică poate să aibă un cuib de ouă, şi ea poate să şadă pe cuibul acela de ouă, şi ea le întoarce la fiecare câteva minute; îşi ia picioruşele ei şi le întoarce, şi şade acolo. Acum, dacă ea lasă ouăle acelea să se răcească, după ce ele s-au încălzit odată, ele nu se vor mai cloci. Şi ea doar zboară şi ia o gură de hrană, şi vine iarăşi drept înapoi pe ele.

88 Şi voi ştiţi, acea pasăre mamă bătrână, ea ar putea sta acolo pe ouăle acelea, şi să le întoarcă la fiecare două minute, şi nu . . . chiar sacrifică şi posteşte încât ea este aşa de slăbită că ea nu se poate ridica de pe cuib. Dar dacă nu, atunci, acea pasăre mamă nu a fost în contact cu pasărea mascul, ouăle acelea nu se vor cloci. Nu contează ce, cât de mult le dădăceşti, ele nu se vor cloci. Ele vor sta chiar în cuib şi se vor putrezi.

89 Şi dacă a existat vreodată un timp în care Penticostalii ar trebui să ajungă cu Perechea, Isus Cristos; deoarece noi nu obţinem nimic decât un cuib plin de ouă putrede, negând

Credinţa, mergând în Consiliul Ecumenic, şi numind aceasta lucruri mari, să şezi alături de papa, şi să spui că "el este spiritual." Care în lume îi treaba, voi oamenii Penticostali? Nu ştiţi voi că Biblia a vorbit că lucrurile acelea se vor întâmpla? Şi noi strigăm deoarece Metodiştii şi Baptiştii vin înăuntru, şi apoi toate celelalte lucruri ca acelea. Nu vă daţi voi seama că atunci când fecioara adormită a venit să cumpere Ulei, aceea era tocmai ora când a venit Mirele? Şi ele nu au obţinut Uleiul! Voi ştiţi, Răpirea va veni aşa de secretă, şi va pleca, în unul din aceste timpuri, voi nici măcar nu veţi şti că se întâmplă. Ea va fi dusă, şi voi vă veţi întreba ce s-a întâmplat.

90 Aşa cum a venit Ioan pe pământ. Şi ei au zis către El, ziceau, "Păi, Biblia a zis, Ilie trebuie să vină mai întâi." El a zis, "El deja a venit, şi voi nu aţi ştiut-o."

91 Aşa va fi aceasta, într-o zi, ei vor zice, "Am crezut că *aceasta* trebuia să se întâmple înainte de perioada Necazului. Am crezut că Răpirea trebuia să aibe loc." Cuvintele ar putea veni înapoi, "Aceasta deja s-a întâmplat şi voi nu aţi ştiut-o." Aha. Ar putea să fie mai târziu decât vă gândiţi. Oh, treziţi-vă, biserică! Eu mai bine încetez cu aceea; eu nu am venit aici pentru învăţătură, eu doar m-am gândit că eu voi puncta aceea înăuntru doar aşa ca voi să puteţi avea asta de partea voastră.

92 Aminteşte-ţi, frate, Satan a văzut aceste programe mari, o biserică încercând să o întreacă pe cealaltă, o denominaţiune încercând să o întreacă pe cealaltă, plivind tot analfabetismul afară şi trebuie să le dea un test de psihologie, au un psiholog să testeze un om înainte ca el să meargă în câmpul de misiune. Penticostali! Nu, aceia—aceia—aceia nu sunt Prezbiterienii, aceia sunt Penticostalii. Un test psihic se cere de către un anumit grup de Penticostali, grup mare, înainte ca misionarii să poată lua câmpul.

93 Ce dacă ei aveau un test ca acela? Ei au un test. Acesta era un test penticostal la început, când ei au aşteptat în camera de sus până când acolo a venit Foc de Sus, şi Puterea lui Dumnezeu. Acela era testul.

94 Nu ceva lumesc, un psiholog pe jumătate beat stând acolo încercând să facă mintea să fie puţin emoţionată, sau ceva, zicând, "Tu eşti întru totul ruinat." Când, absolut se dovedeşte că un om care este extrem de spiritual este emoţionat, el trebuie să fie în starea aceea să intre în El. Deci ia te uită, vedeţi, şi doar strică ceea ce Dumnezeu a încercat să facă cu anii, şi vin drept înapoi în jur cu programele lor şi marile lor . . .

95 Ei sunt entuziasmaţi când ei văd mulţi oameni adunaţi împreună. Zic, "Dacă eu i-aş putea face pe toţi Adunarieni! Dacă eu aş putea să-i fac pe toţi Unitarieni! Dacă eu aş putea să-i fac pe toţi Metodişti!" Metodiştii încearcă să-i facă pe toţi Metodişti, Baptiştii încearcă să-i facă pe toţi Baptişti,

Penticostalii toţi Penticostali! Oh, voi nu puteţi face nimic privitor la aceasta, Dumnezeu i-a rânduit pe aceia de la întemeierea lumii. Noi trebuie să predicăm Evanghelia. Aceasta-i tot. Dar, programele noastre mari, noi am plecat departe fără Focul acela. Noi am plecat departe şi ne-am făcut un foc de casă, aşa cum a fost.

96 Şi comunismul nostru, acum noi suntem aşa de speriaţi, comunismul s-a aşezat înăuntru, "Ce se va întâmpla?" Dar, voi ştiţi, marele lucru nu este comunismul. Daţi-mi voie să vă spun asta acum, eu nu mă tem de comunism.

97 Dar de ce mă tem eu, că voi Penticostalilor, acest Consiliu Ecumenic vă v-a lua. Aceea-i treaba. El va forma semnul fiarei, şi voi va trebui să intraţi în el. Deoarece voi sunteţi o organizaţie, voi trebuie să intraţi sau să ieşiţi. Aceea-i treaba, şi orice persoană bună, sensibilă, spirituală ştie aceea. Noi avem nevoie de o altă mărturisire pe mare, noi aflăm aceasta acum. Şi Penticostalii noştri, doar o înghit, cârligul, firul şi pluta, "Ce lucru mare va fi acesta." Când, Metodiştii, Prezbiterienii, Luteranii, biserica lui Cristos, şi Penticostalii, voi va trebui să negaţi—negaţi marea voastră doctrină apostolică, ca să fiţi înăuntru acolo. Ei va trebui să facă la fel. Voi nu veţi avea nimic de făcut în aceasta. Aceasta toată se consolidează cu Roma, întocmai exact ce a fost dovedit. Scriptura a zis aşa.

98 Care-i situaţia cu predicatorii care lasă aceste lucruri să ajungă în această condiţie, fără să-i avertizeze pe oameni? Dumnezeu va cere din mâinile lor. Chiar în acest timp de necaz, ei erau în necaz, ei erau. Comunismul nu se aşează înăuntru; acesta este Consiliul Ecumenic care va înghiţi tot grupul. Şi amintiţi-vă, când voi ziceţi, "Când se întâmplă," atunci este prea târziu, voi deja aţi luat semnul fiarei. Voi aparţineţi la el atunci.

99 Voi mai bine ieşiţi unde puteţi scăpa de acesta acum, da, domnule, să fiţi pecetluiţi în Împărăţia lui Dumnezeu. Trupul lui Cristos este Trupul tainic al lui Cristos, care este botezat în El prin Duhul Sfânt; nu aderat în El, luat în El, vorbit în El, vorbit în limbi în El, strigat în El. Tu eşti născut în El, prin Duhul Sfânt. Asta-i adevărat. Desigur.

100 Acum noi observăm aceste lucruri, necazul vine tot deodată. Oh, Diavolul a privit acolo şi a zis, "Aha, ei au deviat într-o turbare, ei sunt doar acolo sărind în sus şi-n jos, strigând, bucurându-se. Tu ştii ce, chiar acum este timpul meu să-i scufund. Mă voi răzbuna pe ei acum."

101 Astfel el s-a ridicat peste deal şi a început să-şi sufle suflarea lui otrăvitoare, vâjj, "Zilele minunilor s-au dus. Până la urmă, eu cred că oamenii aceştia sunt doar emoţionaţi. Eu cred că ei ar trebui să aibe o—o—o testare mintală înainte ca ei

să ia câmpurile străine." Penticostali! Aha. Vedeţi suflarea lui otrăvitoare ucigând Cuvântul, "Oh, eu cred că Acesta este altceva, eu—eu o cred. . . " Vedeţi, mergând chiar drept înapoi cum au făcut toate celelalte denominaţiuni, acela este exact drumul pe care umblă ei. Ei vor, aceasta o omoară. Tocmai în ora în care voi o organizaţi, aceea o omoară. Întotdeauna a făcut-o. Întotdeauna o va face. Ea nu se va mai ridica din nou. Aceasta niciodată nu s-a cunoscut în istorie. În—în această Epocă a Bisericii Laodicea, Cristos era în afara bisericii, bătând, încercând să intre înăuntru. Şi ei doar nu pot suporta Aceasta. Ei nu pot asculta la Acesta. Acum noi aflăm, ceasul în care trăim noi, necazul s-a aşezat înăuntru.

102 Şi apoi noi începem să aflăm, că minunile nu mai au loc, aşa cum erau. Bolnavii merg acasă bolnavi. Aceasta nu este din cauza lui Dumnezeu. Este din cauza lipsei de trezire între oameni. Nu există trezire. Ei—ei stau şi ascultă; merg acasă, şi zic, "Păi, eu cred că aceea era destul de bine. Aha." Vedeţi, acolo nu mai există zelul acela. Nu mai există în oameni acel ceva care ar trebui să fie acolo.

103 Îmi amintesc cu cinsprezece ani în urmă, aici în Arkansas, când am avut o mică adunare acolo sus la Jonesboro, când aproape patruzeci de mii de oameni încercau să participe la aceasta, au venit la adunare într-un oraş de vreo cinsprezece mii. Şi ei s-au întins sub camioane de bumbac şi orice altceva, şi ţineau hârtii peste copiii lor bolnavi, doar să intre înăuntru. Ei şedeau în locurile lor şi nu vroiau să plece, zi şi noapte, şi aveau pe cei dragi ai lor să meargă să cumpere hamburger şi o—o sticlă de suc; şi stăteau acolo, cât era ziua de lungă, cât era ziua de lungă. Inimile lor ardeau, în flăcări. Doar cel mai mic lucru pe care Dumnezeu l-a făcut, i-a pus în flăcări. Şi sute de ei veneau înăuntru.

104 El încă este acelaşi Dumnezeu, în seara aceasta, care era El cu cinsprezece ani în urmă. El încă este acelaşi Dumnezeu, în seara aceasta, care era El când El a creat cerurile şi pământul.

105 Dar ce este aceasta? Noi am devenit toţi entuziasmaţi şi am vrut să zidim organizaţiile noastre, am vrut să zidim *aceasta* şi să zidim *aceasta,* şi să facem ceva mare şi strălucitor, să ne comparăm cu Jonesii, cu Metodiştii, cu Baptiştii, cu Prezbiterienii. Voi nu sunteţi dintre ei. Nu, voi nu sunteţi. Ei sunt oameni denominaţionali, care este în ordine, nimic împotriva lor. Există mulţi Creştini buni printre ei, dar voi nu trebuie să vă asociaţi cu grupurile acelea necredincioase. "Oameni care neagă Puterea de acolo," voi nu trebuie să luaţi parte cu ei.

106 Ştiţi, necazul cu aceasta este, că voi încercaţi să aduceţi Hollywoodul în biserică. Lucrul care voi ar trebui să încercaţi să-l faceţi este să scoateţi Hollywoodul afară din biserică.

Vedeţi? Voi încercaţi să vă faceţi clădirea aşa de frumoasă, voi încercaţi să vă faceţi denominaţiunea voastră aşa de mare, încât ea să atragă atenţia oamenilor. Noi nu putem să mergem acolo de partea lor. Noi trebuie să-i avem de partea noastră. Orice lucru strălucitor, amintiţi-vă, Hollywoodul sclipeşte cu lucrurile lumeşti, în timp ce Evanghelia radiază în umilinţă. Există cam o deosebire între strălucire şi radiere. Evanghelia radiază în umilinţă, şi blândeţe, şi smerenie, şi putere. În timp ce, Hollywoodul străluceşte, şi fiecare izbucneşte în urale şi strigăte, şi merg la acesta. Vedeţi? Noi nu avem nevoie de aceea.

107 Noi vrem să trăim astfel de Lumină. El a zis, "Voi sunteţi sarea pământului." "Dacă sarea şi-a pierdut savoarea," aceea este tăria ei în Evanghelie. Noi ar trebui să avem ceva care se mişcă în bisericile noastre, ca Metodiştii, Baptiştii, Prezbiterienii, şi toţi dintre ei, să dorească să vină. Noi ar trebui să fim aşa de săraţi! Sarea face sete, crează o sete. Sarea este savoarea, dacă vine în contact. Ea trebuie să fie contactată.

108 Şi noi aflăm, că marile noastre furii încearcă să se compare cu Metodiştii şi Baptiştii, cu clădiri mari şi localuri mari, şi oameni bine pregătiţi, şi şcoli mai mari şi facultăţi mai mari, şi orice ca aceea. Noi am deviat într-o furie, şi aici necazul s-a aşezat înăuntru.

109 Iar gândirea spirituală priveşte în jur şi zice, "Iată, aşteaptă un minut aici, va trebui noi toţi să luăm acel Consiliu Ecumenic? Va intra tot grupul nostru în acesta?" Sigur, voi veţi merge. Aceea este exact. Voi urmăriţi şi vedeţi dacă nu o faceţi. Biblia a zis că o veţi face, exact, iar Cristos va fi în afară. Luna s-a întunecat înainte ca papa (primul care a mers vreodată la Roma), seara cealaltă, arătându-vă un semn în ceruri. Neprezis, acesta a făcut-o. Cum face Domnul lucrurile în această zi, minunat!

110 Apoi în această mare oră de întuneric, când ei erau acolo, aceste vânturi au venit. Toate speranţele de supravieţuire s-au dus. Acum ce veţi face voi dacă denominaţiunea voastră merge în Consiliul Ecumenic? Ce se va întâmpla atunci cu toate lucrurile noastre mari pe care noi le zidim aici pe pământ, ultima speranţă îi dusă?

111 Dar voi ştiţi, pe când ei erau gata să strige, şi toate speranţele s-au dus, ei nu puteau fi salvaţi; şi cu totul dintr-o dată, ei L-au văzut venind, umblând pe apă. În ceasul de întuneric, El a venit, umblând înăuntru.

112 Voi ştiţi ce? Când El i-a părăsit, El ştia că aceea se va întâmpla, astfel El s-a urcat pe cel mai înalt deal care era în ţară. Cu cât mergi mai sus, cu atât poţi vedea mai departe. Şi El s-a urcat sus aşa ca El să-i poată urmări, ştiţi voi.

113 Şi El ştia că aceasta va veni. El a prezis ca această zi să fie aici. "Aşa cum a fost în zilele Sodomei, tot aşa va fi la venirea Fiului omului. când Fiul omului va fi descoperit." Atunci, Fiul trebuie să fie descoperit. Această generaţie rea şi curvară va căuta după un semn. Ea va avea un semn. Ea îl va respinge aşa cum au făcut ei atunci, dar acesta va fi semnul învierii. El încă este viu, făcând aşa cum a făcut El.

114 Noi aflăm, că în această oră măreaţă, acei ucenici toţi în nenorocire, El s-a urcat sus aşa ca El să-i poată privi. El şedea acolo sus pe un deal, privindu-i.

115 Şi acum El nu s-a urcat pe un munte de data aceasta, ci El s-a înălţat din mormânt, a urcat prin văzduh, dincolo de lună, stele, încât El a mers aşa de sus încât El trebuie să privească în jos să vadă Cerul. Şi acolo şade El, în Înălţime. Acum ochiul Lui este asupra vrăbiei, şi eu ştiu că El ne priveşte. El priveşte.

116 Şi chiar aici în acest ceas de întuneric, când bisericile toate au mers în mari programe, şi ele au *acest* program şi *acel* program, toate programate cum sunt restul dintre biserici, denominaţiunile. Şi ce s-a întâmplat? În ceasul de întuneric, când oamenii reali umpluţi spiritual se întreabă, "Ce se va întâmpla? Priviţi la copiii mei!" Bărbatul zice, "Priveşte la soţia mea! Priveşte la *aceasta*!"

117 Şi ei lasă afară adunarea de rugăciune duminică, sau miercuri seara, devreme, aşa ca ei să poată merge să vadă *Noi Iubim pe Sucy,* sau ceva în acel fel, la televizor. "Iubitori de lume, mai mult decât iubitori de Dumnezeu." Acţionând ca ei.

118 I-am spus unei doamne zilele trecute, ea era îmbrăcată aşa de strâns în rochia ei. I-am zis, "Soră, rochia aceea este prea strânsă. Ar putea să nu sune prea bine ca eu să-ţi spun aceasta, dar asta este. Tu eşti o Creştină, şi tu vei fi o piatră de poticnire.

119 Ea a zis, "Păi, Frate Branham, tu ştii ce?" Ea a zis, "Acesta este singurul fel pe care ei îl fac."

120 Am zis, "Ei încă vând materiale, şi ei au maşini de cusut. Nu există nici o scuză." Da.

121 Ascultă, dă-mi voie să-ţi spun ceva, dragul meu prieten. Nu să mă iau de voi. Nu, domnule. Eu încerc să vă ţin afară din chin. Atât timp cât duhul acela este în voi, voi o veţi face. Asta-i adevărat. Voi trebuie să fiţi născuţi afară din acesta. Acum voi puteţi face cum vreţi cu remarca aceea, dar lăsaţi-mă să vă spun ceva, vedeţi, "Ce este inima voastră, acolo este şi comoara voastră."

122 Lăsaţi-mă să vă spun. Tu ai putea fi tot aşa de curată ca un crin faţă de soţul tău, şi tu ai putea fi tot aşa de curată ca un crin, tânără fată, faţă de prietenul tău, dar într-o zi Dumnezeu

te va face să răspunzi pentru comitere de adulter. Tu eşti vinovată când te îmbraci în felul acela. Isus a zis, "Oricine se uită la o femeie să poftească după ea, a comis deja adulter cu ea în inima lui." Şi când omul acela trebuie să răspundă, acel păcătos, pentru că s-a uitat la tine, pentru comitere de adulter, cine i-a prezentat aceasta? Gândiţi-vă la aceasta. Voi femei Penticostale, să vă fie ruşine! Vedeţi? Să vă fie ruşine!

123 Eu vă iubesc, acela-i motivul că vă spun aceea. Dragostea este corectivă.

124 Noi suntem într-o mare furie, o mare furie de îmbrăcare. Este întocmai ca, şi ca după modă, lumea. El a zis, "Nu iubiţi lumea, nici lucrurile din lume; dacă o faceţi, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în voi," mie nu-mi pasă cât de mult vorbiţi în limbi, săriţi în sus şi-n jos, dansaţi; vă tăiaţi părul, purtaţi îmbrăcăminte în acel fel. Voi bărbaţilor permiteţi aceasta. Propriile voastre roade vă spun unde sunteţi voi. Aceea este exact corect. Nu-i de mirare că noi suntem în astfel de haos aşa cum suntem, şi vânturile de comunism, vânturile de bisericism, vânturile de organizaţie ecumenică!

125 Este un—este un timp de aderare, un timp de uniune. Uniunile unesc munca, se ceartă referitor la aceasta. Naţiunile au—Naţiunile Unite, ele se unesc. Bisericile se unesc împreună. Ce arată toate acestea? Aceasta arată căci Cristos şi Mireasa sunt gata să se unească. Aceea este despre ceea ce vorbeşte. Toate aceste umbre ale lucrurilor arată venirea pozitivă. Priviţi acum aşa cum încheiem, deoarece eu devin prea întârziat.

126 Şi acum observaţi, în ceasul acela măreţ când toată speranţa s-a dus, de supravieţuire, ei au văzut pe Cineva că vine, umblând pe apă, umblând spre ei. Şi lucrul, partea tristă, ascultaţi atent, singurul lucru care-i putea ajuta, de acela s-au temut. Ei au zis, "Acesta arată spiritist. Acesta ar putea fi, voi ştiţi, un spirit."

127 Dacă aceea nu s-a întâmplat din nou! Ei se tem de Acesta. Ei se tem de ghicitorie, voi vă temeţi de vreun fel de putere a unui diavol; când Isus a zis că Aceasta se va întâmpla în această zi. Singurul lucru care îi poate ajuta este Isus Cristos. Nu o altă denominaţiune, nu ei toţi să se unească împreună; aceea o va face doar mai rău decât oricând. Singurul lucru care vă poate ajuta este Isus Cristos.

128 Şi când El a promis că se va reîntoarce în zilele din urmă, în această formă, şi face aceasta, promiţând, (întocmai ca şi înainte ca fiul promis să se reîntoarcă la Abraham, prima sămânţă) sămânţa roială a lui Abraham, Isus va . . . a zis că va vedea acelaşi lucru. Înainte de Fiul promis, Dumnezeu Se va manifesta în trup şi va face exact cum a făcut Isus, aşa cum El a zis că El va face, întocmai cum a zis că va fi făcut în zilele

din urmă. Şi aici toate promisiunile acelea, pe care noi am putea să le aşezăm afară, cu duzinele, chiar aici înaintea voastră, că aceasta trebuie să aibe loc.

129 Iar bisericile, care ar trebui să fie cu braţele întinse, să-L primească, "Mă tem puţin de Acela. Acesta nu aparţine de grupul nostru, vedeţi." Şi lor le este frică de Acesta. Singurul lucru care poate să-i aducă la Cristos, este Cristos Însuşi, şi ei se tem că Acesta este înspăimântător. "Oh, eu nu ştiu. Aceea ar putea fi spiriduş, vedeţi. Şi eu nu ştiu despre Aceasta." Fricoşi de singurul lucru care-i poate ajuta.

130 Şi în ceasul acela de nenorocire întunecat, biserica aceea aleasă, grupul acela care stătea acolo afară, s-au speriat că aceasta ar putea fi fantomă, ei nu au vrut să aibe nimic de-a face cu aceasta. Apoi a venit Glasul acela dulce, "Nu vă temeţi. Acesta sunt Eu."

131 El este Cuvântul. Nu este El? [Adunarea, "Amin."—Ed.] El niciodată nu se schimbă, de a fi Cuvântul. Acum nu puteţi voi auzi Cuvântul zicând, în seara aceasta, "El este acelaşi ieri, azi, şi în veci. Nu vă temeţi; Eu sunt"? ["Amin."]

Să ne aplecăm capetele.

132 Tată Ceresc, seara este fierbinte. Orele sunt întunecate, cum că Focul s-a dus de la altar. Tu străluceşti peste câmp. Tu ai zis, "Împărăţia se aseamănă cu un om care a luat un năvod şi s-a dus la mare, l-a aruncat înăuntru, şi când el l-a tras afară. Împărăţia era în felul acela." Doamne Dumnezeule, într-o zi acel ultim peşte care este în apa aceea! Tu ai zis, "Ei au luat tot felul." Acel năvod al Evangheliei prinde tot felul; el a prins broaşte ţestoase, raci, păianjeni, şerpi, peşti răpitori. Noi nu ştim ce prinde el, dar acolo erau ceva peşti după care erai Tu. Tu eşti Acela care eşti Judecătorul. Dar ne dăm seama, repede că broasca ţestoasă, racul, şi toate, că merg înapoi din nou în groapa de noroi, înapoi în ape. Dar într-o zi acel ultim peşte care este rânduit, predestinat să vină, acea ultimă parte a Trupului, va fi tras afară din lacul acela.

133 Tu ai aruncat un năvod în zilele lui Luther, şi Wesley, Alexander Campbell, John Smith, Calvin, Knox, Finney, Sankey, şi aşa mai departe; în epoca Penticostală, în zilele lui F.F. Bosworth, şi Frochman, acei oameni mari. Tu ai aruncat năvoade afară, în zilele lui Billy Sunday, în jos prin epocă.

134 Şi acum Tu încă cercetezi marea. Există vreunul din ei şezând aici în seara aceasta, Doamne? Dacă este, fă ca ei să fie ca femeia aceea mică de la fântână. Chiar în starea ei prostituată, ea încă a recunoscut că Tu erai Mesia. Ea a văzut acel semn. Aceea a fost. Ea a zis, "Îmi dau seama că Tu eşti un profet." Ea nu avea nici o idee că acesta ar putea fi Mesia. Ea a

zis, "Noi aşteptăm după un Mesia," cu alte cuvinte. "Noi ştim că atunci când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri." Şi Tu ai zis, "Eu sunt Acela." Aceea a fost.

135 Acum, în seara aceasta, Doamne, lasă-i să vadă aceasta, "Acesta sunt Eu; nu vă temeţi. Este promisiunea Mea." Vindecă pe bolnavi, Doamne, salvează pe cei pierduţi, umple pe cei goi.

136 Fie ca noi să plecăm în seara aceasta, şi să zicem în inimile noastre, aşa cum plecăm, ca acei care au venit din Emaus, "Nu ne-au ars inimile în noi în timp ce El ne-a slujit în seara aceasta în clădire, Prezenţa Lui Divină!" Cum ei au ştiut că erai Tu, ei Te-au invitat înăuntru şi ochii lor s-au deschis. Fie ca fiecare din noi, în seara aceasta, să Te invităm înăuntru. Dacă noi nu O înţelegem, fie ca noi să Te invităm înăuntru, oricum. Aceea este singura cale ca Tu să te descoperi pe Tine.

137 Şi noi observăm felul cum Te-ai descoperit pe Tine după învierea Ta, Tu ai făcut ceva în acelaşi fel cum ai făcut Tu înainte de răstignirea Ta. Acum vino în seara aceasta, Doamne, Tu ai zis că Tu erai "acelaşi ieri, azi, şi în veci." Fă din nou, pentru noi, aşa cum Tu ai făcut în zilele când Tu ai stat aici în trup, pe pământ. Noi vom pleca acasă, cu inimile uşurate, ca aceia. În Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

138 Acum în serviciu, în seara aceasta, eu ştiu că este îngrozitor de cald, şi noi avem douăzeci de minute să ieşim afară în timp. [Porţiune goală pe bandă—Ed.] Eu sunt . . .

139 Eu nu pot opri sau împiedica lucrurile care le fac. Eu sunt mânat de Ceva, eu am fost întotdeauna, toată viaţa mea, şi Acesta a fost întotdeauna corect. El niciodată nu mi-a spus nimic decât ceea ce era în Biblie. Eu nu o pot opri. Eu nu pot face nimic privitor la aceasta. Acesta doar o face, oricum. Şi eu sunt sigur, că dacă eu sunt supus, exista cineva care are nevoie de aceasta. Şi eu voi fi credincios. Şi în Ziua aceea, eu vreau să, cum marele Sfântul Pavel a zis, "Nu am sângele nici unui om pe mâna mea." Aha. Eu—eu vreau să vă spun Adevărul. Nu cum eu sunt . . . eu vă iubesc.

140 Şi dacă voi aveaţi un băieţel . . . Acum gândeşte-te la aceasta, doamnă, tu pe care te-am dojenit cu un timp în urmă, voi surorilor cu părul tăiat şi alte lucruri. Dacă eu . . . Dacă tu aveai un băieţaş care şedea afară pe stradă, şi tu ai zis, "Junior, dragă, tu ar fi mai bine să vii înăuntru, dragă. Ar putea fi, eu nu ştiu, ei poate vor mâna pe lângă tine." Voi nu iubiţi copilul acela. Asta-i adevărat. Tu vei ieşi acolo afară şi zgâlţâi pielea de pe el, sau îl faci să vină înăuntru. Asta-i adevărat. Tu îl iubeşti.

141 În felul acela este Evanghelia. Dumnezeu vă iubeşte. "Şi aceia pe care El îi iubeşte, El îi pedepseşte şi mustră pe fiecare copil care vine la El." Dacă voi nu puteţi suferi pedeapsa, voi

plecaţi şi vă supăraţi referitor la aceasta, atunci voi sunteţi copii nelegitimi, voi nu sunteţi copiii lui Dumnezeu. Astfel doar amintiţi-vă, aceasta este doar Scriptura.

142 Acum un Cuvânt de la El, un cuvânt, va însemna mai mult decât aş putea spune eu, un milion de vieţi. Acesta este El. Noi cunoaştem promisiunea Lui. Noi ştim ce a promis El să facă. Acum eu nu ştiu dacă . . . a făcut . . . noi vom de la . . .

143 A împărţit el cartonaşe din nou? Ai împărţit tu cartonaşe astăzi? Ce era acesta? J, în ordine. În ordine, să economisim timp, să începem de la numărul unu. Acum, ei sunt probabil prin toată clădirea. J, numărul unu.

144 Iar acum noi avem nişte rămâneri în urmă. Noi am început de la, o dată, de la *acest* unul, peste timp, unele înainte şi înapoi, şi în jur, dar noi le avem rămase în urmă pe aici. Dar fiecare persoană care vine înăuntru, în fiecare zi, are o şansă să vină sus în rând. Aceea nu înseamnă deoarece voi sunteţi aici . . .

145 Câţi cunosc, în această adunare, că au existat aproape de două ori mai mulţi vindecaţi în audienţă, decât au fost vindecaţi aici sus? Sigur, voi o ştiţi. Vedeţi, un cartonaş de rugăciune este doar simplu să aduci pe oameni sus aici, să vină Duhul Sfânt printre ei, deoarece voi sunteţi obişnuiţi să faceţi aceea. Noi nici măcar nu trebuie să o avem chiar acum. Noi putem omite cartonaşele de rugăciune.

146 Întocmai cum am făcut seara trecută, noi nu am avut cartonaşe de rugăciune seara trecută. Duhul Sfânt a mers afară printre acei care nu aveau cartonaşe de rugăciune. Şi eu am văzut multe lucruri despre care nu am spus nimic, deoarece nu am ştiut dacă a fost aşa sau nu. Acesta încă a ţinut întuneric peste ele, şi eu doar le-am lăsat în pace. Eu nu am ştiut. Nu ar fi făcut nici un bine să le numesc. Orice spune El este corect, deci ascultaţi la ce spune El.

147 Acum ai spus tu că acela era J? J, numărul unu. J, numărul unu, cine are un cartonaş de rugăciune, ridică-ţi mâna. Tu trebuie că eşti greşit, fiule; trebuie să fie ceva . . . Oh, îmi pare rău. Oh, înapoi de tot lângă perete în spate. Veniţi aici sus, doamnă. Ei—ei doar aduc aceste cartonaşe jos acum, băiatul, Fratele Borders sau Billy, unul, uneori ei amândoi, amestecă cartonaşele acelea înaintea voastră, şi apoi vă dă cartonaşul vostru, orice vreţi. Noi nu ştim, ele sunt doar . . . *Acesta* unul ar putea primi numărul cinci, şi *acela* primeşte numărul şapte, *acesta* primeşte numărul cinsprezece, şi *acela* nouăzeci şi cinci, şi noi nu ştim. Şi apoi, iarăşi, când eu vin, eu doar, oriunde este pus peste inima mea, eu chem de acolo, nu contează unde este acesta. Eu doar . . . Dacă eu spun . . . Uneori eu număr câţi sunt într-un rând, şi îi împart cu aceia din acest rând şi obţin un răspuns. Vedeţi? Şi apoi, dacă nu, păi, eu doar . . . orice îmi vine întâi în minte, eu chem.

148 Numărul unu. J, numărul doi. Numărul doi, numărul trei, numărul patru, numărul cinci, numărul şase, şapte, opt, nouă, zece, lăsaţi-i să vină. Unu, doi, trei, patru, cinci, şase, şapte, opt, nouă, zece. Aceea este bine. Acela este felul, veniţi drept. . . Aşteptaţi, unul a mers pe partea cealaltă. Eu am fost. . . Unul, doi, trei, patru, cinci, şase, şapte, opt, nouă. Asta-i adevărat. Acum, aici, iată-l aici, zece. În regulă.

149 Unsprezece, doisprezece, treisprezece, patrusprezece, cinsprezece. Aceasta este cu cinci mai mult. Unu, doi, trei, patru, cinci. Bine, asta-i bine.

150 Şaisprezece, şaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci. Unu, doi, trei, patru. Eu văd numai patru. Douăzeci, a răspuns douăzeci? În regulă. Acum, noi nu vrem să luăm prea mulţi să stea deodată. Acum dacă noi terminăm cu aceştia, şi este suficient de devreme, noi vom merge cu încă câţiva. Noi nu chemăm. . . Poate noi. . .

151 Să încercăm încă câţiva. Să încercăm încă cinci. Douăzeci şi unu la douăzeci şi cinci, în J-uri, ei să stea dacă vreţi. Douăzeci şi unu la douăzeci şi cinci. Unu, doi, trei, înapoi de tot în spate, patru. Unu, doi, trei, patru, acela-i cinci. Bine, acum să ne oprim aici. Există douăzeci şi cinci în rând, şi ei—ei s-au aliniat aici jos.

152 Acum eu am să vă cer un favor. Vreţi să-mi daţi a voastră neîmpărţită. . . Daţi lui Dumnezeu atenţia voastră neîmpărţită, pentru următoarele cinsprezece, şaisprezece minute. Vreţi să faceţi aceasta? Şi veţi face aceasta, să vă deschideţi inima? Acum amintiţi-vă ce am spus. Nu lăsaţi să treacă aceasta peste spatele vostru, aşa cum cade apa pe spatele unei raţe, aşa cum spune vechea zicală. Să nu faceţi asta. Consideraţi Aceasta.

153 Dacă eu vă spun ceva care nu este în Scriptură, şi o promisiune pentru această oră, este de datoria voastră să veniţi la managerul de aici şi să vină să-mi spună despre aceasta. Asta-i adevărat. Eu—eu nu învăţ nimic decât ceea ce este în Cuvânt. Şi dacă eu stau drept cu acel Cuvânt, şi dacă eu spun că Aceasta este în felul acela, şi Dumnezeu. . . Aceasta este în Biblie. Dacă Îngerul Domnului mi-a spus ceva care nu era în Biblie, acesta nu ar fi Îngerul Domnului. Asta-i adevărat. El niciodată nu mi-a spus nimic decât ce era în acel Cuvânt, şi voi îmi purtaţi mărturie. El nu a spus niciodată un lucru, din sutele de mii şi mii, şi limbile lumii, nu a spus El vreodată ceva greşit, sau să spună ceva care nu s-a întâmplat.

154 Ascultaţi. Întrebaţi pe manager şi pe cei de aici. Aceasta ce voi toţi vedeţi aici, este partea amatoare a aceleia. Este aceea adevărat, fraţilor? [Fraţii spun, "Adevărat."—Ed.] Păi, acolo afară, şi afară în viaţa particulară, unde El zice, "Du-te jos la *acest* loc, şi vezi *aceasta*. Şi *aceasta* se va împlini. Şi spune

aceasta aici, jos *aici*." Este doar în mod constant, tot timpul, vedeţi, tot timpul anului. Oamenii din audienţă doar văd—lucrurile mici. Dar acum dacă voi veţi fi cuvioşi.

155 Acum este fiecare în acest rând de rugăciune, stând aici, străini faţă de mine? Ridicaţi-vă mâinile dacă sunteţi. În regulă. Câţi există acolo afară, ştiu că eu nu cunosc nimic despre voi? Ridicaţi-vă mâna. Acum în timp ce . . . Vă mulţumesc. Mie nu-mi pasă unde sunteţi, dacă sunteţi sus în balcon, înapoi lângă perete, jos pe *aici*, oriunde sunteţi. Eu am să . . .

156 Acum, aceasta este spre binele vostru. Aceasta este pentru beneficiul vostru. Vedeţi, aceasta este pentru beneficiul vostru.

157 M-am gândit că era nepoţelul meu cel care a vorbit cu mine atunci, dar nu era. Eu am un nepoţel pe aici pe undeva, în seara aceasta, el este cam de mărimea aceea, şi eu credeam că era micuţul Paul. El întotdeauna a zis că el va veni, să stea pe platformă, să-mi predice, şi el nu este încă în vârstă de doi ani. Eu cred că băieţelul acela o caută pe mămica lui.

158 Astfel amintiţi-vă, eu încerc să vă ajut. Eu . . . Dumnezeu cunoaşte asta. Eu încerc să vă ajut, vedeţi. Acum priviţi, eu vreau ca voi să obţineţi beneficiul, dacă El vine printre noi.

159 Acum gândiţi-vă la aceasta, Persoana lui Isus Cristos lucrează în trup, aşa cum El a promis că El va face la urmă. Câţi ştiu că El a promis aceea? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Întocmai cum a fost acolo jos la Sodoma, când Îngerul cu spatele Lui întors, şi . . . Acela era Dumnezeu. Credeţi voi că acela era Dumnezeu? Câţi credeţi că acela era Dumnezeu? ["Amin."] Sigur, acesta era. Biblia a zis că era. Şi El, Isus, s-a referit la aceasta. Acum observaţi.

160 Acum voi de acolo afară fără un cartonaş de rugăciune, eu vreau ca voi să faceţi ceva pentru mine, oriunde sunteţi. Acum amintiţi-vă, aceste lucruri, vegheaţi când El vă spune că sunteţi vindecaţi, sau ce vă spune El să faceţi. Vegheaţi ce vă spune El. Dacă El doar vă spune, aceea este să vă zidească credinţa. Şi atunci când credinţa voastră ajunge la un punct, voi doar întindeţi-vă şi acceptaţi pe Dumnezeu. Acesta nu sunt eu, deoarece Tatăl Ceresc ştie.

161 Eu privesc în jos pe acest rând de aici, eu nu văd nici o persoană pe care o cunosc. Eu nu pot vedea decât doi sau trei oameni în toată audienţa, pe care-i cunosc. Şi eu nu ştiu cum, chiar acum, să pot spune, să arăt unul. Eu ştiu că Edmund Way a fost aici cu câteva minute în urmă. Am crezut că l-am văzut, şi eu—eu am omis . . .

162 Dacă eu nu greşesc, eu văd pe cineva pe care-l cunosc, este un om şi soţia lui, şi o fetiţă, numiţi Fritzinger, de sus din Ohio. Este acela, eşti tu frate—Frate Fritzinger? Tu şezi cumva într-o mică deschidere unde . . . Acela-i Fratele şi Sora Fritzinger, din Ohio, prieteni de-ai mei.

163 Şi în afară de aceea, şezând acolo în spate, este o . . . Eu văd pe o parte pe aici, este un om bătrân mergând pe vârsta de nouăzeci şi doi de ani, cu numele de William Dauch. El şi soţia lui. Ea este o felceriţă. William Dauch, în Ohio, un prieten de-al meu foarte personal. Nu cu mult în urmă, el avea, nouăzeci şi unu de ani, a avut o slăbire completă de inimă, atac de inimă, şi soţia lui m-a chemat, să vin imediat, el trăgea să moară chiar atunci. Şi pe . . .

164 El este un prieten aşa de apropiat pentru mine. Pe drumul meu să-l vizitez, eu eram îngrijorat. Şi m-am oprit, şi una din roţile mele a ieşit din linie, doar îmi tăia cauciucul în bucăţi, şi am mers într-o staţie Texaco, am luat ceva benzină, şi ei au venit afară, s-au uitat la el. Şi eu m-am uitat în sus, şi l-am văzut pe Fratele Dauch mergând jos prin biserica mea, dând mâna cu mine. Eu am zis, "Slavă Domnului." Şi am privit în spate în *această* direcţie, şi iată-l venind jos pe stradă, şi a dat mâna cu mine. Eu am plecat la el.

165 Am văzut doctorul lui, un Iudeu tânăr, sau un om de vârstă mijlocie, om Iudeu. Şi am zis, "Ce zici despre el, doctore?"

166 A zis, "El nici măcar nu are o şansă de luptă." A zis, "El este sub cortul de oxigen." A zis, "El va muri chiar acolo." El a zis, "Aminteşte-ţi, el este în vârstă de nouăzeci şi unu de ani."

Am zis, "Da, domnule."

167 A zis, "Este o slăbire completă de inimă. Nimic nu se poate face." A zis, "Este timpul să se ducă."

168 Şi am zis, "Da, domnule. Dar, nu, el nu se duce. Asta-i tot."

169 Am mers înăuntru, mi-am pus mâna sub cort. Am zis, "Frate Dauch, mă poţi auzi?" El s-a uitat sus la mine. Acum de fapt, în numele lui, el este un German, D-a-u-g-h, şi eu doar îl pronunţ Dauch, vedeţi. Şi eu—şi eu mi-am pus mâna sub cort, şi am zis, "Tu mă auzi, Frate Dauch?"

El a zis, "Da."

Am zis, "Tu nu te duci. Eu deja am văzut că tu nu te duci."

170 La o săptămână de atunci, stând în biserica mea, cine venea umblând prin biserică decât Fratele Dauch! Am plecat de la adunare şi am mers peste râu, la un restaurant, să mănânc. Şi când am ieşit din maşină, şi mergeam sus pe stradă, aici vine Fratele Dauch cu mâna lui ridicată. Viziunile acelea nu greşesc.

171 Şi omul acela de nouăzeci şi unu de ani, şi urmează fiecare adunare, era în California. Vrei doar să-ţi ridici mâna, Frate Dauch, şezând acolo, ca oamenii să vadă ce este un adevărat soldat acum. Aici, şezând chiar aici, vedeţi, de nouăzeci şi unu de ani, şi urmează fiecare adunare. Când eu sunt la tabernacol, el conduce sute de mile în fiecare zi, să mă audă predicând o mică predică, şi pleacă înapoi. Dumnezeule, "Va fi Lumină în timpul serii."

172 Am zis, zilele trecute eu vorbeam cu el, am zis, "Ce pot face eu pentru tine, Frate Dauch?"

173 "Doar o cerinţă, Frate Branham. Când vine El, eu vreau să merg cu El."

174 Am zis, "Nu te îngrijora. Aceea este în siguranţă. Sigur." Acum, omul a venit înăuntru, a fost botezat, oh, a venit înăuntru şi a primit botezul Duhului Sfânt şi fiecare lucru, doar un lucrător minunat al lui Cristos.

175 Acum eu am să cer fiecăruia, foarte cuvioşi, să priviţi încoace şi să vă rugaţi.

176 Acum câţi învăţători de aici ştiţi că El este Marele Preot, chiar acum, care poate fi atins de simţurile infirmităţilor noastre? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Păi, dacă El este acelaşi ieri, azi, şi în veci, şi acelaşi Mare Preot, El ar acţiona în acelaşi fel. Numai, El, trupul Lui este la...pe Tronul lui Dumnezeu. Câţi ştiu aceasta? ["Amin."] Trupul lui Isus este pe Tronul lui Dumnezeu. Dar El foloseşte trupul nostru prin care să Se manifeste, întocmai cum a promis El să facă. "Lucrările pe care le fac Eu le veţi face şi voi."

Eu am să vă cer să şedeţi liniştiţi, să fiţi cuvioşi, vegheaţi, rugaţi-vă.

177 Acum, Tată Ceresc, eu am încercat să fiu tot aşa de reverent cum ştiu eu să fiu, referitor la aceasta. Acum doar un cuvânt de la Tine acum, Doamne, şi apoi fie ca blândul, Glas liniştit să vină jos prin această audienţă şi să zică, "Eu sunt; nu vă temeţi." Acordă aceasta, Tată. Şi eu mă predau Ţie, cu Mesajul care a fost predicat în seara aceasta, cu Cuvântul Tău să fie confirmat. Tu nu trebuie să o faci. Dar Tu o vei face, sau Tu să o faci, deoarece Tu ai promis să o faci. Mă rog ca Tu să admiţi aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

178 Şi fiecare foarte reverent, doar foarte reverenţi. Cum o faceţi voi? Acum eu vă voi da Scriptură în timp ce mergem înainte. Dacă Domnul o face, eu nu ştiu. Dar ju-...Şi eu am predicat în felul acesta, vedeţi, acela este un fel de ungere. Aceasta este un alt fel de ungere. Aceea era doar binecuvântare. Acesta, doar un lucru, doar ia viaţa afară din tine.

179 Acum doamna stă aici. Eu nu am văzut-o niciodată în viaţa mea. Suntem noi străini? Eu cred că tu ai zis, cu un timp în urmă, eu nu te-am cunoscut. Dumnezeu te cunoaşte. El mă cunoaşte. Ştiţi că pentru ceea ce stăm noi aici, noi va trebui să răspundem pentru aceasta în Ziua Judecăţii? [Sora zice, "Amin."—Ed.] Eşti conştientă de aceasta? Ştiţi că ceea ce facem noi acum, Dumnezeu ne va face să răspundem pentru aceasta acolo sus? Eu am spus aceea doar cu un scop. Acum,

dacă Domnul Isus îmi va descoperi ceea ce faci tu, ce este în mintea ta, sau ceva de felul acesta, vei crede tu aceasta? Tu va trebui să crezi aceasta, nu-i aşa? ["Amin."]

180 Veţi crede voi acolo afară, voi audienţa? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

181 Acum noi stăm întocmai exact ca femeia la fântână, şi Domnul nostru, un bărbat şi o femeie întâlnindu-se pentru prima dată. Vedeţi? Aici suntem noi, întâlnindu-ne pentru... Acela este Sfântul Ioan capitolul 4. Acum dacă Duhul Sfânt va zice... Dacă tu eşti aici pentru altcineva, dacă tu eşti bolnavă, dacă este necaz familiar, dacă este necaz financiar, orice este aceasta, eu nu am idee. Dar El ştie. Dar El poate să discearnă gândurile care sunt în inima ta. El este Cuvântul. Eu nu pot. Eu sunt un om. Tu eşti doar puţin agitată, şi acela-i motivul că eu fac aceasta, tu vezi.

182 Acela este unul din necazurile tale, este agitarea. Asta-i adevărat. Şi tu de asemeni ai diabet, acela-i un alt lucru care este rău cu tine. Asta-i adevărat. Complicaţii, doar multe lucruri sunt greşite. Este aceea adevărat? Dacă este adevărat, ridică-ţi mâna. Vezi? Tu crezi că El te va vindeca? [Sora zice, "Eu cred."—Ed.] Tu crezi? Acum, agitarea ta este cauzată de vârsta ta, vezi, dar acum toate acelea te vor părăsi. Şi eu cred că prin credinţă noi vom merge la Calvar, să avem o transfuzie de Sânge.

183 Acum, aceea este tocmai exact ce a făcut El. El i-a spus femeii de la fântână care era necazul ei. Al ei era prea mulţi bărbaţi. Al tău era ce... eu cred că era agitarea, şi încă două sau trei lucruri greşite cu tine. Asta-i adevărat, nu-i aşa? Acela este acelaşi lucru.

184 Acum, când El a venit la Simon, El i-a spus cine era el. Tu crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este numele tău? Te v-a face aceasta să crezi mai mult? Aceasta va face? D-na Strong... [Sora zice, "Stout."—Ed.] Stout, vei crede tu? Mergi şi crezi, şi tu... Totul s-a terminat. Amin.

185 Vino. Crezi tu? Eu de asemenea sunt un străin pentru tine. Eu nu te cunosc. Dumnezeu te cunoaşte. Crezi tu că El îmi poate descoperi care este necazul tău? Şi dacă El o face, atunci Domnul Dumnezeu să fie binecuvântat. Este aceea adevărat? [Sora zice, "Da, aceasta este adevărat."—Ed.] Acum, nu—nu trebuie să fii îngrijorată, înţelegi, acela-i—acela-i El, căci tu simţi aceea. În regulă. Tu de asemenea suferi de o stare nervoasă, nervoasă mintal, şi devii sfâşiată uşor. Şi tu suferi cu o boală de vezică, ceva rău cu ficatul, şi tu eşti anemică. Aceea este corect. Tu ai ceva...

186 Continuă să apară un bărbat aici. Crezi tu că Dumnezeu poate să te vindece? [Sora zice, "Da, eu cred."—Ed.] Îl vindecă pe soţul tău, de asemenea, îl face bine? Tu crezi că boala de

stomac va pleca, şi el va fi bine? Cu aceea suferă el. Du-te pune-ţi mâinile peste el, spune-i aşa, şi aceasta îl va—îl va părăsi.

187 Eu sunt un străin faţă de tine. Domnul Isus ne cunoaşte pe amândoi, nu ne cunoaşte El? Crezi tu că Dumnezeu te poate face bine? Dacă Domnul Isus îmi va descoperi lucrul care este. . . că tu eşti. . . care este în inima ta, crezi tu că El te va face bine? Tu ai avut ceva necaz. Tu ai o—o—o boală de fiere, în primul rând. Şi un alt lucru, aceasta a cauzat ca vezica ta să aibe o stare ulceroasă, dar aceea este ce a spus doctorul tău. Acum, un alt lucru este, că ei vor să opereze pentru aceea. Aceea este exact corect. Nu este aceea adevărat? Acum crezi tu că El poate să ocolească aceea? Gândeşti tu căci credinţa ta este în El? Acum tu ştii că acela nu sunt eu care face asta. Tu crezi? În regulă. Mergi, şi aşa cum ai crezut, aşa să ţi se facă.

188 Noi suntem străini unul altuia, eu presupun. Domnul Dumnezeu ne cunoaşte pe amândoi. Crezi tu că El este în stare să-mi descopere lucrurile care te-ar ajuta? [Sora, "Da, eu ştiu aceasta."—Ed.] Tu, tu crezi că El o face. ["Sigur."] Eu zic. . . "Sigur," aceea este foarte bine. Aceea este foarte frumos. Acum tu ai multe lucruri greşite cu tine, aşa de multe complicaţii şi lucruri, şi ca tusea, de care tu nu poţi scăpa. Şi tu eşti foarte agitată. Şi—şi aceea, aceea este adevărat.

189 Apoi, tu ai o povară pe inima ta, şi acea povară este pentru cineva, care este fiul tău. Şi el are un—un necaz, ceva necaz conjugal. El şi soţia lui, ei întotdeauna se ceartă şi continuă . . .?. . . Şi tu eşti împovărată pentru aceasta. Asta-i adevărat. Acum tu crede cu toată inima ta, şi toată aceasta se va clarifica şi se va duce. Tu crede acum. Domnul să te binecuvânteze.

190 Ce mai faci, domnule? Eu sunt un străin pentru tine, şi—şi tu eşti un străin pentru mine. Şi aceasta este—aceasta începe. . . Viziunile acum, eu văd, se pare că întreaga casă se luminează, ca un fel de vârtej parcă merge în jur. Înţelegi? Dar crezi tu că Domnul Isus ar putea să-mi descopere pentru ce stai tu acolo? Crezi tu că El o face? Eu cred asta, de asemeni. Eu doar vorbesc cu tine, să contactez duhul tău, este exact pentru ceea ce o fac eu. Vezi, eu nu te cunosc, deci trebuie să fie ceva în afară de mine să o facă. Eu trebuie să mă iau pe mine însumi aşa de complet la o parte de mine, ca El Însuşi să o facă. Tu înţelegi?

191 Acum, un lucru, tu suferi de o stare grozavă de agitare, şi această stare de agitare a fost pentru un timp. Aceea este corect. [Fratele zice, "Aceea este corect."—Ed.] Şi starea aceea de agitaţie a cauzat să ai o tensiune mare de sânge, de asemeni. Şi tu ai avut o apoplexie. ["Asta-i adevărat."] Aceea este. Spune, tu ori ai fost un predicator, sau tu eşti un predicator. ["Eu sunt."] Acum tu eşti un predicator; eu te-am văzut stând

în amvon. Atunci, ai credinţă în Dumnezeu, şi agitaţia aceea te va părăsi. Toţi predicatorii au aceea. Tu vei fi în ordine. Du-te înapoi la amvonul tău, şi supune-te lui Dumnezeu şi stai devotat faţă de acel Cuvânt, Isus Cristos.

192 Tu crezi că boala ta de spate te-a părăsit, şezând în scaun? Crezi tu aceasta? [Sora zice, "Da."—Ed.] În regulă, domnule, atunci doar continuă să mergi înainte, zicând, "Îţi mulţumesc, Doamne."

193 Vino, doamnă. Ce mai faci? Tu mă crezi de a fi slujitorul Lui? [Sora zice, "Sigur că da."—Ed.] În regulă. Tu crezi că boala aceea de doamne, boală de femei, te va părăsi? ["Amin."] Tu crezi? Atunci mergi înainte, spune, "Îţi mulţumesc, Doamne."

194 Boală de rinichi, boală de spate, în spatele tău. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca şi te va face bine, de aceea? Tu crezi că El te va face bine? În regulă, ia-ţi al tău . . .?. . .

195 Vino, doamnă. Eu sunt un străin faţă de tine. Dacă eu nu ţi-am spun nimic, deloc, vei crede tu că Prezenţa lui Dumnezeu este aici să vindece pe bolnavi? [Sora zice, "Desigur, eu o cred."—Ed.] O vei face? Bine, dacă da, boala ta de stomac . . . eu deja ţi-am spus, tu vezi. Aceasta este—aceasta este dusă. Eu ţi-am spus, vezi. ["Mulţumesc lui Dumnezeu! Oh, Îţi mulţumesc, Isuse."]

196 Ce mai faci, domnule? Dumnezeu locuieşte în inimă. Şi inima ta s-a arătat aici în ultima vreme, rău. Crezi tu că El o va face bine? Mergi pe calea ta şi crede aceasta. Dumnezeu să te binecuvânteze. Tu să crezi; El o face bine.

197 Tu eşti agitat, a cauzat ca tu să ai o boală de stomac, un ulcer digestiv. Acesta te supără după ce mănânci. Tu crezi că totul s-a dus acum? Du-te şi cumpără-ţi ceva de mâncare.

198 Îţi este cumva greu să te ridici, spatele te-a supărat aşa de rău. [Pacientul zice, "Da, domnule."—Ed.] Aceasta nu te va mai deranja, dacă tu o vei crede. Vrei tu? ["Da, domnule,"] În regulă, mergi înainte, şi fie ca Domnul Isus să te facă complet sănătos.

199 Pentru ce eşti aşa de frământat? Doar mergi înainte, şi spune, "eu nu voi mai fi frământat," şi tu nu vei mai fi. Du-te şi crede. În regulă, domnule.

200 Vino, doamnă. Acum, femeia Etiopiană, şi omul alb, întocmai exact ca ceva ca aceea a întâlnit în ziua aceea, Isus. Ei au avut o segregaţie aşa cum aveau ei în Sud, dar noi nu o mai avem. Isus le-a făcut cunoscut că toţi oamenii erau oamenii lui Dumnezeu. Nu există nici o deosebire, vedeţi, dacă ea era Evreică sau Samariteancă.

201 Acum, dacă Dumnezeu nu te ajută, foarte curând artrita aceea te va face oloagă. Dar tu crezi că El te va ajuta, te va face

sănătoasă? Întocmai cum a făcut femeia, du-te pe drumul tău şi spune poporului tău ce lucruri mari a făcut Dumnezeu pentru tine. În regulă.

Acum, există un chirurg gata să scoată un cuţit.

202 Doar un moment. Nu era această femeie. Acum, doar un moment, fiecare reverent acum. Este—este Satan, a încercat să facă ceva. Iat-o aici. Tumoare, tumoare, voi amândouă. Asta-i adevărat. Tu ai tumoare, ea are tumoare, iar diavolul acela strigă după ajutor unul de la altul. Dar Duhul Sfânt strigă, de asemenea. Pe cine îl veţi crede voi, pe El? Bine. Ridică-te din targa aceea, doamnă. Ridică-te din targa aceea. Ridică-te de pe aceea, şi crede. Mergi, crede-L acum. Amin.

203 Voi credeţi? Toate lucrurile sunt posibile. Voi credeţi? Dar voi cei din audienţă? [Adunarea şi cei tocmai vindecaţi toţi se bucură—Ed.]

204 Să ne ridicăm în picioare chiar acum. Chiar acum este timpul să o facem. Fiecare persoană să. . .Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiecare persoană să staţi în picioare chiar acum. Daţi-i lui Dumnezeu laudă. Ridicaţi-vă mâinile.

105 Îţi mulţumesc, Doamne Isuse! Noi Te lăudăm pentru măreţia Ta, şi vindecarea Ta pentru bolnavi. [Adunarea se bucură—Ed.]

O Mărturisire Pe Mare, Vol. 5 No. 2
(*A Testimony On The Sea*, Vol. 19 No. 11R)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Sîmbătă seara la 7 Martie, 1964, la Soul's Harbor Temple în Dallas, Texas, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică şi tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1995 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org